

РЕШЕНИЕ

№ 225

гр. София, 13.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 14.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10294** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.38, а л. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба вх.№13995/10.09.2020 г. по описа на АС-Пловдив, подадена от [фирма], след изпращането на делото по подсъдност на АССГ с Определение №1708/15.10.2020 г. от АС-Пловдив.

С жалбата се оспорва Решение №ППН-01-444/2019 г. от 25.08.2020 г. на Комисията за защита на личните данни, в частта му по т.3, с която е приета за основателна жалба с рег. № ППН-01-444 от 08.05.2019 г. подадена от Л. А. П. и по отношение на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева, на основание чл. 83, § 4, б."а" вр. чл. 58, § 2, б."и" от ОРЗД за извършено нарушение от същото дружество -обработващо лични данни, на разпоредбата на чл. 28, § 4 вр. § 9 от ОРЗД - неизпълнение на задължение към дата 17.11.2018 г. за сключване на договор с [фирма] за възлагане на извършването на специфични дейности по обработването на лични данни от името на администратора - [фирма] - събиране на данни, тяхната употреба, предаване и съхранение във връзка с регистрирането на потребители на предплатени услуги и регистрираните потребители, в който да са заложили същите задължения за защита на данни, каквито са предвидени за [фирма], съобразно изискването на чл. 28, § 3 от ОРЗД, вкл. за осигуряване на технически и организационни мерки за защита на личните данни, така че обработването да отговаря на изискванията на ОРЗД.

Наведените основания за оспорване са за липса на компетентност на органа постановил акта, за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона-чл.146, т. 1, т.3, т.4 и т.5 от АПК. Тяхното осъществяване е аргументирано с фактически твърдения и правни доводи за неанализиране от КЗЛД, на цялата доказателствена съвкупност и непосочване на обстоятелствата, които са приети за установени в административното производство. Твърди се, че КЗЛД няма компетентност да се произнесе по случаи, касаещи използване на лични данни, когато последните представляват престъпление, а в случая били налице всички данни за извършено престъпление-чл.1, ал.5 ЗЗЛД, вр. НК и чл.33, ал.1 ЗАНН. Не били събрани всички доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Изводът, че жалбоподателят обработва личните данни не бил придружен с относими доказателства, тъй като изявленията на страните не били такива, освен в случаите не признание или оттегляне на искането. Всъщност липсвали мотиви с доказани факти, което било съществен порок по чл.59, ал.2, т.4 АПК. Доколкото физическата регистрация на предплатената карта в системата на мобилния оператор била направена от служител на [фирма] липсвали годни доказателства, които да обосноват извършване на нарушение от страна на [фирма]. По делото било спорно и дали жалбоподателят е обработващ лични данни по смисъла на чл.4, вр.чл.17, ал.2 ЗЗЛД /редакция, ДВ, бр.81/2016 г./. Неправилно било прието, че след като обектът на [фирма] е включен по инициатива на [фирма] в системата на мобилния оператор, то последният е обработващ лични данни от името и за сметка на мобилния оператор и е извършил нарушение. Всъщност самата процедура, въведена от [фирма] била порочна и незащитена от недобросъвестни интервенции. Служители на [фирма] нямали достъп до кода на обекта /физически магазин/ и до кода за въвеждането му в електронната система. Служители на [фирма] нямали достъп до този код, тъй като той се предавал в запечатан плик на [фирма]. Затова не можел да бъде установен субектът въввел личните данни в софтуерната система на мобилния оператор при липсата на запис на телефонния разговор за регистрация на картата от продавача на предплатената карта на мобилния оператор. Неправилен бил извода, че жалбоподателят действа от името и за сметка на мобилния оператор, както и че картата е регистрирана от дружество, което е в структурата на [фирма]. Обектите регистрирали предплатени карти от собствено име и за собствена сметка. [фирма] извършвал търговия на едро и нямало как да му бъде вменено администриране на лични данни. Той бил само посредник между мобилния оператор и магазините на дребно. На КЗЛД й убягнало, че нормата на чл.3, ал.4 от Приложение №6 била нищожна. В жалбата се съдържа най-сетне и позоваване на практиката на КЗЛД преди постановяването на оспореното решение, както и на липсата на мотиви защо е упражнено правомощието за налагане на санкция, респ. как е определен нейния размер, което да отразява целта, преследвана с избраната корективна мярка. Заявява искане за присъждане на разностите за съдебното производство.

В о.с.з. пред АССГ дружеството се представлява от управителя К. Х., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Освен това сочи, че санкцията е прекомерно голяма, предвид обема на търговската дейност и имуществото на дружеството, като практически същата е в състояние да го фалира.

Ответникът –КЗЛД, в о.с.з. не се явява и не се представлява. С Писмено становище от 07.12.2020г., излага подробни съображенията за неоснователност на

подадената жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платения адвокатски хонорар /за което по делото няма данни/.

Заинтересованата страна (ЗС) Л. А. П., в о.с.з. не се явява, не се представлява и не изразява становище по подадената жалба.

Прокурор от С. градска прокуратура не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Производството пред Комисията е образувано по постъпила жалба с рег. № ППН-01-444 от 08.05.2019 г. подадена от Л. А. П., в която информира, че има сключен договор с [фирма], по абонаментен план, като за целта ползва един брой СИМ карта за мобилен номер 0884 885 555. На 11.12.2018 г. при посещение на офис на дружеството установила, че на нейно име има регистрирана предплатена карта с телефонен номер 0893 890 566, във връзка с което и изисквала съответна информация от служителите, като такава не била предоставена. Единственото, което служителите направили е да спрат действието на картата. С оглед на гореизложеното, подателката на жалбата, твърди че личните ѝ данни, с които разполага [фирма], във връзка със сключения между тях договор, се обработват неправомерно за целите на регистрацията на предплатена карта.

С писмо изх. № ППН-01-444(2019)#3/16.07.2019 г. по описа на КЗЛД, П. е уведомена, че по подадената жалба е образувано административно производство, като са изискани допълнителни доказателства.

С писмо изх. № ППН-01-444(2019)#2/16.07.2019 г. по описа на КЗЛД, на [фирма] е предоставен срок за изразяване на становище и представяне на относими доказателства. В отговор е постъпило становище с вх. № ППН-01-444#4/26.07.2019 г. от дружеството, в което е посочено, че подателката на жалбата е страна по договор за предоставяне на мобилни услуги, за номер 0884 885 555 ведно с лизинг на крайно устройство от дата 29.12.2017 г., сключени с [фирма]. Дружеството не оспорва твърдението за наличие на регистрирана предплатена карта на името на подателката на жалбата, за номер 0893 890 566, като посочва, че е налице и регистрационна форма за това от дата 17.11.2018 г. Посочва също, че продажбата на предплатени карти се извършва както самостоятелно от дружеството, така и чрез дистрибутори. В изпълнение на задължението по § 80 от ПЗР на ЗЕС дружеството посочва, че събира данни, необходими за идентифицирането на потребителите на предплатени услуги. В конкретния случай, тази информация е събрана от [фирма], с което дружество [фирма] има сключен договор за дистрибуция на предплатени карти и услуги. Регистрацията на картата е направена чрез кол център на [фирма], от обект ID 16867 - [фирма], който обект работи под структурата на [фирма].

Информират също, че на основание постъпило заявление от подателката на жалбата, са предприети действия (извършена смяна на СИМ карта на 11.12.2018 г.), с оглед на което и намира, че по отношение на нея не са настъпили вредоносни последици. С оглед твърдението, че регистрацията на картата е извършена без знанието и съгласието на подателката на жалбата, дружеството посочва, че е

направена вътрешна проверка, в резултат на която е установено, че подписът във формата за регистрация на картата не е положен от подателката на жалбата. Във връзка с това данните на жалбоподателката, които се обработват в контекста на предплатената карта са заличени от дружеството и е сезирана РП -Р. по случая. До момента на получаване на жалбата, дружеството не е сезирано от подателката на жалбата.

В становището се сочи също, че са предприети промени във връзка с регистрацията на картите от месец декември 2019 г.

Със становището са изпратени и принт скрийн от системата е-пос, оформен като презентация, от които се вижда, че обектът работи под структурата на [фирма], както и че регистрацията е направена чрез кол център на [фирма], от обект с ID 16867, а именно [фирма], както и че информацията за лицата от страна на дистрибутора и от страна на [фирма], които са участвали в извършване на регистрацията (Приложение №3); запис на разговора, чрез който е извършена регистрацията (Приложение №4); Извлечение от договор за дистрибуция на предплатени продукти и услуги, ведно с Приложение №6 към договор за дистрибуция на предплатени продукти и услуги- търговска тайна (Приложение №5); Заявление за смяна на СИМ карта от 11.12.2018г. (Приложение №6); Местно ръководство за провеждане на вътрешни разследвания относно инциденти със сигурността, ведно с приложенията към него (Приложение №7); Доклад от извършена вътрешна проверка (Приложение №8); Протокол за извършена извън съдебна почеркова експертиза (Приложение №9); Договор за услуги (Приложение №10); Сигнал до РП- Р. (Приложение №12); Обяснение от [фирма] (приложение № 11); Екранна разпечатка от системата на [фирма], съдържаща информация относно статуса на номера и извършената смяна на СИМ картата и деактивиране на номера /л.208-л.282 по делото/.

Във връзка с изразеното становище по жалбата от [фирма], е изискано становище по случая от [фирма] и [фирма].

В становището си [фирма] посочва, че дружеството е посредник и не обслужва крайни потребители и по - конкретно, че дейността се състои единствено в осъществяване на посредничество между [фирма] и търговски обекти, които желаят да предлагат на крайни клиенти телекомуникационни услуги, при която дейност дружеството не обслужва крайни клиенти и не носи отговорност за попълването на заявления за предоставяне на предплатени СИМ карти. Дружеството единствено регистрира при [фирма] търговските обекти, като места, където могат да се закупят картите, като [фирма] дава оторизационен код за регистрация, с който съответния обект може да извършва регистрации на предплатени СИМ карти. Отговорността за спазване на съответните изисквания е на търговците, стопанисващи тези обекти, тъй като задълженията на [фирма] по договора с оператора се свеждат до намирането на такива обекти, които да предлагат услугите - чл. 4.10 от договора.

Счита, че за дружеството не са възникнали задължения по приложение № 6 към Анекс № 2 от 01.01.2018, тъй като приложение № 6 се отнася само до случаите, в които дружеството продава предплатени СИМ карти на крайни потребители, каквито продажби дружеството никога не е извършвало.

Относно процедурата за закупуване на предплатена СИМ карта, дружеството излага, че [фирма] предоставя на [фирма] набор от кодове и мобилни телефони, в които се намират тези кодове. Последните се предоставят от [фирма] на търговеца на дребно, който при закупуване на СИМ карта от краен потребител използва този код,

за да я регистрира в системата на мобилния оператор.

Заявява, че няма достъп до информация и база данни, за да установи кой и кога е направил дадена регистрация и че дружеството регулярно предава в архива на [фирма] бланките за регистрация. Твърди, че [фирма] не представят доказателства, че регистрацията на процесната карта е извършена именно от обект на търговец, с който [фирма] има договорни взаимоотношения, а именно че регистрацията е станала през дилъра на дружеството [фирма]. Към становището прилага: анекс № 2 към рамков договор от дата 27.02.2019 г., анекс № 1 към рамков договор от дата 27.02.2017 г., приложение № 6 към рамков договор "Споразумение за регистрация на предплатени карти", приложение № 4 към рамков договор "Търговска политика", приложение № 3 към рамков договор "Хартиени ваучери", приложение № 2 към рамков договор "предплатени пакети", приложение № 1 към рамков договор "Кредитен лимит. Банкова гаранция. Застраховка", рамков договор от 27.02.2015 г. и споразумение за обработване на лични данни, отчет, договор за продажба на предплатени карти.

В становището си [фирма] посочва, че по спомени на продавача в смесения магазин, преди време е имало посещение на жена, която е пожелала да закупи предплатена карта на [фирма]. Тази жена е идентифицирана чрез документ за самоличност, коректно са отразени данните във формуляра за регистрация и е положен подпис от нейна страна. Преди и след този случай, жената не е посещавала магазина.

С писмо изх. № ППН-01-444(2019)#8/25.02.2020 г. по описа на КЗЛД е изискана информация от Районна прокуратура- Р., относно наличието на подаден сигнал от [фирма] и образувана преписка, вкл. нейното движение и резултатите от нея. В отговор на искане, РП - Р. уведомява КЗЛД, че на дата 08.08.2019 г., с постановление е образувано по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК досъдебно производство № 330 ЗМ-165/2019 по описа на ОД МВР - Р., вх. № 1064/2019 г. по описа на прокуратурата, за това че на дата 17.11.2018 г. в [населено място] е съставен неистински частен документ - формуляр за регистриране на потребители на предплатени услуги на [фирма], на който е придаден вид, че представлява писмено изявление на Л. П. и същия е употребен, за да се докаже съществуването на правно отношение между нея и дружеството - престъпление по чл. 309, ал. 1 от НК, по сигнал на [фирма], което към датата на предоставяне на информацията, не е приключило. С отговора предоставя: постановление от 08.08.2019 г., сигнал ведно с описаните в него документи, постановление за определяне на възнаграждение на вещо лице, справка-декларация, съпроводителни писма - 2 бр., постановление за назначаване на експертиза, протокол № 31/2020, постановление за спиране на наказателно производство.

С писмо изх. ППН-01-444(2019)#9/25.02.2020 г. по описа на КЗЛД от [фирма] са изискани допълнителни доказателства от значение за случая. В отговор е получено писмо с рег. № ППН-01-444(2019)#12/11.03.2020 г. по описа на КЗЛД, съдържащо изисканите документи.

На 21.04.2020г. с писма изх. ППН-01-444(2019)#17/21.04.2020г., изх. ППН-01-444(2019)#16/21.04.2020г. и изх. ППН-01-444(2019)#15/21.04.2020г. по описа на КЗЛД от [фирма], [фирма] и [фирма] е изискана допълнителна информация в 8 точки, касаеща факти и обстоятелства от значение за случая. В отговор са получени писма с рег. № ППН-01-444#21(19)/13.05.2020г. от [фирма] и рег. №

ППН-01-444#19(19)/28.04.2020г. от [фирма].

С писмо изх. № ППН-01-444#18(19)/21.04.2020г. до РП- Р., КЗЛД е изискала копие от постановения акт по пр.пр №1064/2019г., както и копие от изготвената графологична експертиза. На 18.05.2020г. на електронната поща на КЗЛД е получено писмо от РП-Р. с прикачени копия на графологична експертиза по ДП 3303М-165/2019г, вх. №1064/2019г. по описа на РП-Р..

На заседание, проведено на 21.05.2020 г. КЗЛД е приела подадената жалба за допустима и е насрочена за разглеждане в открито заседание на 24.06.2020 г. Като страни в производството са конституирани жалбоподател Л. А. П. и ответни страни- [фирма], [фирма] и [фирма].

С писма изх. № ППН-01-444#27(19)/26.05.2020г., изх. № ППН-01-444#28(19)/26.05.2020г., изх. № ППН-01-444#29(19)/26.05.2020г. и изх. № ППН-01-444#30(19)/26.05.2020г. страните в производството пред КЗЛД са уведомени, че жалба с рег. №ППН-01-570/20.06.2019г. ще бъде разгледана по същество на открито заседание, което ще се проведе на 21.05.2020 г. от 13:00ч. (л.65- л.73 по делото).

На 24.06.2020 г. е проведено заседание на КЗЛД, на което производството е приключило и е постановено оспорваното Решение ППН-01-44/2019 от 25.08.2020 г.

Въз основа на данните по преписката, с оспореното пред съда решение КЗЛД приела за установено, че на дата 17.11.2018 г. в [населено място] е попълнен и подписан формуляр за регистриране на потребители на предплатени услуги на [фирма] за номер [ЕГН] (процесния формуляр). Този формуляр съдържа информация за Л. П. в обхват три имена, ЕГН, номер на лична карта, адрес, мобилен номер на предплатената карта, която се регистрира - [ЕГН], подпис в графа "потребител". Във формуляра се съдържа текст, според който продавач - консултантът, лицето И. С. И., идентифицирана с POS код 10204459, удостоверява, че потребителя/представителя лично е положил подпис пред него и че същия е удостоверил самоличността си пред него. На същата дата в 14:24 часа е заявена регистрация на предплатена карта по телефон, иницирирана от мобилен телефонен номер [ЕГН] до служител на [фирма], с продължителност 00:05:01 часа. Според съдържанието на възпроизведеният на хартиен носител разговор: лицето иницирирало този разговор се идентифицира пред служител на [фирма] -Д. Хайдушки, като такова от веригата на "Х." с ID номер 16867 с имена И. С. И., която заявява регистрация на един брой карта, за един граждански номер [ЕГН], имена Л. А. П., адрес [населено място], [улица], ап. 10 за номер [ЕГН]; служителя на [фирма] -Д. Хайдушки потвърждава успешно извършената регистрация.

Комисията е приела за безспорно установено, че между [фирма] и [фирма] са налице договорни взаимоотношения (Рамков договор от 27.12.2015 г.), касаещи продажбата на предплатени карти. С анекс от 27.12.2017 г. срокът на този договор е продължен до 27.12.2018 г. като е предвидена възможност за неговото автоматично продължаване за още една година -27.02.2019 г. С анекс № 2 от дата 27.02.2019 г. срокът на този договор е продължен за още една година. Установено е, че продажбата на предплатени карти се осъществява както от собствени на [фирма] обекти, така и от такива, с които това дружество има сключен договор. В договора са предвидени и съответни процедури касаещи регистрирането на обекти, с които [фирма] има сключен договор, продажбата на предплатени карти и тяхната регистрация.

В изпълнение на постигнатите договорености и от гледна точка на личните

данни, събирането на същите за потребители на предплатени карти става от името и за сметка на [фирма], вкл. за ФЛ преди и след дата 1 януари 2010 г. в обхват: три имена, ЕГН, като за потребители след дата 1-ви януари 2009 г. и адрес. Тези данни се събират във всички негови обекти или такива, с които дружеството има договор за съвместна търговска дейност, без право да ги съхранява, използвала за цели различни от указаните. Налице е поето задължение от страна на [фирма] да проведе необходимото обучение на своите служители и тези на неговите търговски партньори във връзка с регистрирането на потребителите на предплатени карти.

В производството пред КЗЛД е установено също, че е сключен договор (без дата) за продажба на предплатени карти и регистрация на мобилни оператори, между [фирма] и [фирма], за срок от три години. Според предвиденото в договора, за всяка продажба [фирма] издава фактура. В договора не са предвидени особени правила относно обработката на данните и по-конкретно събирането, употребата, съхранението и предаването на личните данни, съдържащи се в регистрационните форми.

Представен е и договор за обработка на данните от дата 23.01.2020 г., от който е установено, че същия регламентира правилата по обработка на личните данни между [фирма] и [фирма]. Този договор е подписан от лицето, попълнило и подписало процесната регистрационна форма - И. И., като в него е отразено, че същата е работник на [фирма]. Предмет на този договор е обработката на данните във връзка с регистрацията на предплатени карти на мобилни оператори - А1, Т., В., в изпълнение на основен договор, който е подписан (не е цитиран). Предвидено е, че [фирма] има право да предостави на съответния администратор копие от това споразумение, ако това е изискано от този администратор. От съдържанието на този договор става ясно, че едноличният търговец поема задължение да спазва всички правила, които касаят основния договор, сключен със съответния администратор. От инструкция към този договор (приложение № 2) се установява, че са регламентирани: стъпките за идентификация на лицата, желаещи да ползват предплатена услуга, задължения за проверката на точността на данните, реда и начина на попълване и подписване на формулярите, реда и начина на съхраняване на формулярите, реда и начина на използване на устройствата, чрез които се извършва регистрацията на картите.

В решението си КЗЛД е обосновала извод, че личните данни на Л. П., съдържащи се в процесната регистрационна форма, попадат в приложното поле на понятието "лични данни". Приела е, че по отношение на личните данни са извършени действия по събиране, употреба, предаване, съхранение, изтриване за целите на регистриране на предплатена карта за процесния номер, т.е. същите са обработени по смисъла на ОРЗД, тъй като посочените действия са предвидени като едни от възможните такива действия, които когато се извършват по отношение на личните данни, водят до тяхната обработка, както и че [фирма] има качеството на обработващ личните данни от името и за сметка на мобилния оператор, поради което и дружеството се явява задължено лице по смисъла на ОРЗД.

Прието е, че към датата на подаване на заявката за регистриране на жалбоподателката като потребител на предплатена услуга и фактическото регистриране на същата като потребител, няма данни за сключен договор между [фирма] и [фирма], в който да са предвидени задължения за защита на данни, каквито са предвидени за [фирма], съобразно изискването на чл. 28, § 3 от ОРЗД,

вкл. за осигуряване на технически и организационни мерки за защита на личните данни, така че обработването да отговаря на изискванията на ОРЗД.

По тези съображения КЗЛД приела, че с осъществяването на обработване на личните данни на Л. П., съдържащи се в процесната регистрационна форма в обем три имена, ЕГН, номер на лична карта, постоянен и настоящ адрес, се установява извършено нарушение на чл. 28, § 4 вр. § 9 от ОРЗД - неизпълнение на задължение в качеството му на обработващ личните данни да сключи договор с [фирма], във връзка с възложени специфични дейности по обработването на лични данни от името на администратора - [фирма] - събиране на данни, тяхната употреба, предаване и съхранение, във връзка с регистрирането на потребители на предплатени услуги и регистрираните потребители към дата 17.11.2018 г., в който да са заложили същите задължения за защита на данни, каквито са предвидени за [фирма] съобразно изискването на чл. 28, § 3 от ОРЗД, вкл. за осигуряване на технически и организационни мерки за защита на личните данни, така че обработването да отговаря на изискванията на ОРЗД.

Прието е още, че най-подходяща корективна мярка по см. на чл. 58, § 2 от Регламента е налагането на административно наказание – имуществена санкция, тъй като нарушението е извършено и последиците са налице. Следователно другите корективни мерки не биха могли да постигнат преследваната цел. Имуществената санкция ще има предупредително и възпитателно въздействие на обработващия личните данни.

По тези съображения КЗЛД е приела жалбата за основателна и на основание чл. 83, § 4, буква „а“, във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент ЕС 2016/6779 с оспореното пред съда решение, в частта по т.3 наложила на [фирма], административно наказание - имуществена санкция, в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева, за това че към дата 17.11.2018г. не е изпълнил задължението си за сключване на договор с [фирма] за възлагане на извършването на специфични дейности по обработването на лични данни от името на администратора - [фирма] - събиране на данни, тяхната употреба, предаване и съхранение във връзка с регистрирането на потребители на предплатени услуги и регистрираните потребители, в който да са заложили същите задължения за защита на данни, каквито са предвидени за [фирма], съобразно изискването на чл. 28, § 3 от ОРЗД, вкл. за осигуряване на технически и организационни мерки за защита на личните данни, така че обработването да отговаря на изискванията на ОРЗД, в нарушение на чл. 28, § 4 вр. § 9 от Регламент ЕС 2016/679.

Решението е съобщено на жалбоподателя в настоящето производство с Писмо изх.№ППН-01-444(2019)/#37 от 25.08.2020г. (л.31 по делото), на 27.08.2020г., видно от известието за доставяне ИД PS 1113 00WS47 М (л. 32 по делото). Жалбата е подадена в Административен съд-Пловдив на 10.09.2020г.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от надлежна страна - чл.147, ал.1 от АПК, вр.чл.38, ал.6 от ЗЗЛД. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна, по следните съображения:

Според определението на чл.6, ал.1 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни, е независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент /ЕС/ 2016/679 и на този закон. Комисията изпълнява задачите по чл.57 от Регламент (ЕС) 2016/679 /чл.10, ал.1 от ЗЗЛД/ и упражнявайки предоставените ѝ от закона правомощия посочени в чл.10, ал.2 от ЗЗЛД.

Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД/ се прилага от 25 май 2018 година, задължителен е в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки /чл.99 от Регламента/. Когато Комисията е сезирана с жалба от физическо лице, което твърди, че са му нарушени правата по ЗЗЛД, тя се произнася, съгласно чл.38, ал.3 от ЗЗЛД с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви "а" – "з" и "й" от Регламент /ЕС/ 2016/679 или по чл.80, ал.1, т.3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл.83 от Регламент /ЕС/ 2016/679, както и по глава девета.

Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. Спазена е и разпоредбата на чл. 8, ал.6 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрацията /ПДКЗЛДНА/, която предвижда, че заседанията на комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Оспореното в настоящето производство решение е прието с единодушие на заседание на комисията, проведено на 24.06.2020г., на което са присъствали тримата членове, като същите са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от ПДКЗЛДНА/, т.е. към момента на постановяване на процесното решение е налице необходимия кворум, поради което решението е издадено в рамките на компетентността на КЗЛД.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за нищожност на оспореното решение. Жалбата на Л. П. е касаела използване на личните ѝ данни, а Комисията е органът, който е компетентен да се произнесе по тази жалба. От доказателствата по делото се установява, че е било образувано и досъдебно производство, във връзка с реализиране на наказателна отговорност за евентуално престъпление / пр.преписка № 1064/2019г. по описа на РП-гр.Р./, който факт не изключва правомощията на КЗЛД. Задължението за обработване на личните данни при спазване на императивните правила, съдържащи се в ОРЗД е на администратора на лични данни, като ирелевантни за административното производство са фактите, дали деянието съставлява престъпление, кой е неговият автор и т.н. В рамките на образуваното производство КЗЛД не изследва въпросите относно наличието/липсата на извършено престъпление, а изпълнението на изискванията на ОРЗД/ЗЗЛД установени спрямо задължените спрямо регламента и закона лица. Категорично е установено, чрез събраните писмени доказателства, че личните данни на Л. П. са обработени на 17.11.2018г. без правно основание, като това лице не е формирало съгласие за регистрация на предплатена карта за мобилен номер 0893 890 566.

Спазена е установената писмена форма като оспореното решение съдържа изискуемите по силата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият

специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта. Не се доказва наличие на порок във формата на акта, представляващ самостоятелно основание за неговата отмяна по смисъла на чл. 146, т. 2, вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

По твърдението за наличие на съществени нарушения на административно-производствените правила, предпоставка за отмяна на решението на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК, съдът взе предвид следното:

Производството е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 28, ал. 1, т. 1, чл. 29, ал. 1, чл. 30, ал. 1 и чл. 36 и следващите от Правилника. С решение от проведено заседание, обективизирано в протокол № 20/21.05.2020г. /л. 73-77/, се обявява жалбата за допустима /чл. 27 АПК/, конституирани са страните в производството и е предвидено разглеждането на спора по същество /чл. 38, ал. 3 ПДКЗЛДНА/. Законодателят не е въвел конкретни изисквания, на които следва да отговаря лицето, подател на жалбата, напротив - в чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД е използван изразът "всяко физическо лице".

Спазена е разпоредбата на чл. 40 от ПДКЗЛДНА, съгласно която КЗЛД събира доказателства, назначава експерти и призовава, както и извършва други действия в производството по раздел II "Разглеждане на жалби от физически лица" по реда на АПК. В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатират нарушения по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. На страните в производството е представена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. При произнасяне по съществото на спора са обсъдени събраните по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на жалбоподателя, редовно уведомен за откритото заседание пред КЗЛД не е ограничено, тъй като е гарантирано неговото участие в административното производство, а последното е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД и принципите на процеса - принципите истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност /чл. 7, чл. 8 и чл. 12 от АПК/. В изпълнение на служебното начало, КЗЛД е събрала и данни за образувано наказателно производство в РП- [населено място], от която са изискани относимите за изясняване на спора доказателства.

Приложените по делото препис-извлечения на протоколи от проведени заседания на КЗЛД на 21.05.2020 г. и 24.06.2020 г. съответстват на разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от Правилника. Решение № ППН-01-444/2019 от 25.08.2020 г., като взето с изискуемото мнозинство и подписано от лицата, участващи в гласуването на 24.06.2020 г., не е постановено при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Възражението за допуснато процесуално нарушение, мотивирано с твърдение, че в производството пред Комисията "не е събрала всички доказателства, а въз основа събраните е направила погрешен анализ на фактите", е неоснователно. Видно от решението на КЗЛД е, че същата е събрала всички необходими доказателства и е изследвала обективно всички факти, за което е изложила и съответни мотиви.

Оспореното решение е постановено в съответствие с приложимите

материалноправни разпоредби, а наведените в обратния смисъл доводи на жалбоподателя са неоснователни. Приложимият материален закон е този, действал към датата на нарушението-17.11.2018г. до момента на преустановяването му, т.е. приложими са разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679.

Определение на понятието „лични данни“, към времето на обработването им е дадено в чл. 4, § 1, т. 1 от Регламент ЕС 2016/679. Според чл.4, §2 от Регламент ЕС 2016/679 "обработване на лични данни" е всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Според заложеното в чл. 5 от Регламент 2016/679, личните данни следва да се обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните („законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“). В този смисъл Съдът на ЕС е постановил, че критерии за законосъобразност на обработването на лични данни съдържат изчерпателен списък на случаите, в които обработването на лични данни може да се счита за законно, и че държавите членки не могат нито да добавят нови критерии за законност на обработването на лични данни, нито да предвиждат допълнителни изисквания, които изменят обхвата на някой от посочените критерии (решения от 24 ноември 2011 г., A. Nacional de E. F. de C., C 468/10 и C 469/10, EU:C:2011:777, т. 30 и 32 и от 19 октомври 2016 г., В., C 582/14, EU:C:2016:779, т. 30).

От събраните доказателства по делото от фактическа страна е известно, а това и не представлява спорно обстоятелство, че на дата 17.11.2018 г. в [населено място] е попълнен и подписан формуляр за регистриране на потребители на предплатени услуги на [фирма] за номер [ЕГН] (процесния формуляр), съдържащ информация за ЗС в обхват три имена, ЕГН, номер на лична карта, адрес, мобилен номер на предплатената карта, която се регистрира - [ЕГН], подпис в графа "потребител". Във формуляра се съдържа текст, според който продавач - консултантът, в случая като такъв е посочено лицето И. С. И., идентифицирана с POS код 10204459, удостоверява, че потребителя/представителя лично е положил подпис пред него и че същия е удостоверил самоличността си пред него. На същата дата в 14:24 часа е заявена регистрация на предплатена карта по телефон, иницирана от мобилен телефонен номер [ЕГН] до служител на [фирма], с продължителност 00:05:01 часа. Лицето иницирало този разговор се идентифицира пред служител на [фирма] - Д. Хайдушки, като такова от веригата на "Х." с ID номер 16867 с имена И. С. И., като заявява регистрация на един брой карта, за един граждански номер [ЕГН], имена Л. А. П., адрес: [населено място], [улица], ап. 10 за номер [ЕГН]. Служителя на [фирма] – Д. Хайдушки потвърждава успешно извършената регистрация. Не се спори, че обектът, от който е направена регистрацията е регистриран в системата на [фирма] под ID номер 16867 и телефон за връзка [ЕГН], съставлява обект на [фирма], а продажбата е извършена от служител на [фирма].

От данните по делото се установява също, че процесната карта е продадена от [фирма] на [фирма], на дата 16.10.2017 г. и че регистрационната форма е предадена от [фирма] на [фирма] на дата 25.03.2019 г.- фактура и извлечение от документ в ексел формат, товарителница.

Също така, не е спорно по делото, че дружеството [фирма] е администратор на лични данни, като е сключил рамков договор с [фирма] за дистрибуция на предплатени услуги на Т., по силата на който има правото да извършва продажби на предплатени карти/услуги, на търговци на едро (в случай, че е получил разрешение за това от оператора), на търговци на дребно или на крайни потребители. В изпълнение на постигнатите договорености и от гледна точка на личните данни, събирането на същите за потребители на предплатени карти става от името и за сметка на [фирма], вкл. за ФЛ преди и след дата 1 януари 2010 г. в обхват: три имена, ЕГН, като за потребители след дата 1-ви януари 2009 г. и адрес. От своя страна [фирма] има сключен договор (без дата) за продажба на предплатени карти и регистрация на мобилни оператори с [фирма]. В крайна сметка, от доказателствата по делото се установява, че именно [фирма] е дружеството, което е извършило продажбата на предплатената карта без съгласието на П., по смисъла на чл. 6 §1 от Регламента.

Легална дефиниция на понятието обработващ лични данни се съдържа в чл. 4, § 8 от ОРЗД. Според дадената дефиниция, "обработващ лични данни" е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора. Изхождайки от това определение правилни са изводите на КЗЛД, че [фирма] и [фирма] имат качеството на обработващи личните данни от името и за сметка на мобилния оператор, поради което и същите се явяват задължени лица по смисъла на ОРЗД.

Възражението на жалбоподателя, че последния няма „качеството на обработващ лични данни“, е неоснователно. Следва да се спомене отново изразената воля на [фирма] в подписаното между него и [фирма] Приложение № 6 към рамковия договор, в които фигурират задълженията на дистрибутора като обстоятелства по чл. 24, ал. 4 ЗЗЛД /отм./ във връзка с чл. 28 § 3 от Регламент на ЕС 2016/679. Според клаузите на това приложение, дистрибутора ("Х.") събира посочените данни, във всички негови обекти или такива, с които има сключен договор за съвместна търговска дейност, но няма право да ги съхранява и използва за цели различни от упоменатите в споразумението (такава клауза е предвидена и в приложение № 2). В раздел „Права и задължения на Дистрибутора е налице поето задължение от страна на [фирма] да проведе необходимото обучение на своите служители и тези на неговите търговски партньори във връзка с регистрирането на потребителите на предплатени карти. Предвидено е задължение за [фирма] при продажба на предплатени карти в свои обекти, да извършва проверка чрез своите служители, че заявлението за регистрацията се подава лично от лицето или негов изрично упълномощен представител (като е предвидено е изискване за нотариална заверка на пълномощното), а когато продажбата се извършва в офиси на търговски партньори - такава задължение да бъде вменено и на служителите на тези дружества, което изискване се удостоверява според посоченото в споразумението чрез полагане на подпис на служителя и поставяне на печат на фирмата, както и задължение за изискване на определен набор от документи на ФЛ - лична карта. В случаите, когато регистрацията на потребителите се осъществява чрез обекти на търговски партньори на [фирма], в които има връзка със системата на Т. Е-POS” е установена процедурата, която се следва при приемането за заявление чрез обекти на дистрибутора или негови търговски партньори. В т. Б е посочено, че дистрибуторът / [фирма]/ организира комплектуването, сортирането и разпращането на формулярите за регистрация на своите обекти или обектите на своите търговски партньори.

Попълнените и подадени от потребители формуляри, се сканират и изпращат от обектите на Дистрибутора или неговите партньори по ел. път и/или факс към В. О. на дистрибутора, в който има връзка със системата E-POS, като данните се въвеждат от последния чрез системата до два часа от получаването на формуляра /т. В и Г/. Съгласно чл. 3, ал. 8, регистрацията на потребители чрез обекти на търговски партньори на Дистрибутора, в които няма осигурена връзка със системата на Т. E-POS се извършва при спазване на следната процедура: Т. предоставя на съответните обекти мобилна връзка като комуникация между В. office на дистрибутора и съответните обекти. Всеки обект, има специален идентификационен код. При подаване на заявление за регистрация от потребител, съответният обект идентифицира потребителя, след което служителя се обаждат на специалния номер в В. О. на дистрибутора и съобщава личните данни на потребителя на оператора на специалния номер. Операторът въвежда данните на потребителя чрез системата E-POS /чл. 3, ал. 8, б. А,Б,В,Г,Д/. Във всички случаи [фирма] се задължава да организира получаването на оригиналите на формулярите за регистрация, ведно с приложените към тях пълномощни, веднъж седмично от обектите, което се удостоверява чрез двустранно подписан протокол, и два пъти месечно да организира предаването на събраните формуляри ведно с приложените към тях пълномощни на мобилния оператор, което също е предвидено да се удостоверява чрез двустранно подписани констативни протоколи (чл. 4 от Приложение №6).

Предвид горното правилно е определено качеството на жалбоподателя на обработващ от името на [фирма], при процесната обработка. В тази връзка е и договор за обработка на данните от дата 23.01.2020 г., от който се установява, че същият регламентира правилата по обработка на личните данни между [фирма] и [фирма]. В случая, без значение е дали служители на [фирма] имат достъп до кода на обекта и кода за въвеждането му в електронната система.

В чл. 28, §4 от Регламента е предвидено задължение, когато обработващият лични данни включва друг обработващ лични данни за извършването на специфични дейности по обработване от името на администратора, чрез договор или друг правен акт съгласно правото на Съюза или правото на държава членка, на това друго лице да се налагат същите задължения за защита на данните, както задълженията, предвидени в договора или друг правен акт между администратора и обработващия лични данни, както е посочено в параграф 3, по-специално да предостави достатъчно гаранции за прилагане на подходящи технически и организационни мерки, така че обработването да отговаря на изискванията на регламента. Когато другият обработващ лични данни не изпълни задължението си за защита на данните, първоначалният обработващ данните продължава да носи пълна отговорност пред администратора за изпълнението на задълженията на този друг обработващ лични данни. Договорът или другият правен акт, посочен в параграфи 3 и 4, се изготвят в писмена форма, включително в електронна форма (чл.28, §9 ОРЗД). Неизпълнението на това задължение е скрепено и с предвидените в това последици -чл. 83, § 4, б. "а" от ОРЗД.

В конкретния случай, по делото се установи, че [фирма], стопанисва обекта в [населено място], който е включен по инициатива на [фирма] като такъв, който да предлага продажбата и регистрацията на предплатени карти на [фирма]. В производството пред КЗЛД, а и в настоящето производство не е представен договор сключен между [фирма] и [фирма], в който към датата на подаване на заявката за регистриране на ЗС като потребител на предплатена услуга и фактическото

регистриране на същата като потребител, да са предвидени задължения за защита на данните, предвидени в договора или друг правен акт между администратора – [фирма] и обработващия лични данни – [фирма]. Представеният по делото договор от 23.01.2020 г между [фирма] и едноличния търговец е сключен на по - късен етап. Освен това, видно от съдържанието на този договор е, че макар и сключен на по - късна дата същият не удовлетворява изискванията на ОРЗД, тъй като съдържа единствено общи клаузи, които регламентират продажбата и регистрацията на предплатени карти на редица мобилни оператори, сред които и [фирма], в т.ч. въпросите относно обработката на данни на ФЛ за тези цели.

С оглед на това правилно административният орган е квалифицирал извършеното нарушение като такова, извършено в нарушение на чл. 28, § 4, вр. с §9 от Регламент 2016/679, а именно налице е неизпълнение на задължение за сключване на договор с [фирма], на когото жалбоподателя е възложил специфични дейности по обработването на лични данни от името на администратора - [фирма] - събиране на данни, тяхната употреба, предаване и съхранение, във връзка с регистрирането на потребители на предплатени услуги и регистрираните потребители към дата 17.11.2018 г., в който да са заложили същите задължения за защита на данни, каквито са предвидени за [фирма], съобразно изискването на чл. 28, § 3 от ОРЗД, вкл. за осигуряване на технически и организационни мерки за защита на личните данни, така че обработването да отговаря на изискванията на ОРЗД.

Неоснователен е развития в жалбата довод, че до този момент отговорност е ангажирана само от мобилните оператори. Това е така, тъй като с Регламента са предвидени изрично задълженията на обработващите лични данни, като за неизпълнението на същите отговаря именно обработващия личните данни.

Най-сетне във връзка с възражението на жалбоподателя, че нормата на чл.3, ал.4 от Приложение №б била нищожна, следва да бъде посочено и това, че нито КЗЛД, нито съда в съдебноадминистративното производство може да преценява валидността на граждански правоотношения и е обвързан да зачете техните правни последици, след като действителността им не е била оспорена, съотв отречена по гражданскоправен път.

По отношение на наложеното на жалбоподателя административно наказание, КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност като в съответствие с предоставените й функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от регламента да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от регламента, без това по б. „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни.

Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, предвидено в б. „и“ на чл. 58, § 2 от регламента има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ или вместо тях, т. е. изцяло от преценката на надзорния орган зависи дали да приложи спрямо конкретния случай някоя от посочените в б. „а“ – „з“ и „й“ принудителни административни мерки или да наложи глоба или имуществена санкция или да приложи и някоя от мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ съвместно с налагането на административно наказание по б. „и“. При определяне

на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната.

В конкретния случай обаче съдът счита, че определеният размер на имуществена санкция е прекомерен и нарушава принципа за пропорционалност. В практиката си СЕС подчертава, че принципът на пропорционалност е задължителен за държавите - членки, както относно определянето на състава на нарушението, така и относно тежестта на санкциите, а също и относно „елементите, които могат да бъдат отчитани при определянето на глобата" /решение от 19 октомври 2016 г., EL EM 2001, С-501/14, EU:C:2016:777, т. 41, решение от 22 март 2017 г. по обединени дела С-497/15 и С-498/15, Euro T., т. 43/. „Строгостта на санкциите трябва да бъде в съответствие с тежестта на наказваните с тях нарушения“, като същевременно се съблюдава основния принцип на пропорционалност /решение от 19 октомври 2016 г., EL EM -2001, С 501/14, EU:C:2016:777, т. 40 и решение по обединени дела С-497/15 и С-498/15, т. 42/. В този смисъл при съобразяване с тежестта и естеството на извършеното нарушение- липсата на сключен между [фирма] и [фирма] договор, в който към датата на подаване на процесната заявка за регистриране да са предвидени задълженията за защита на данните или друг правен акт в този смисъл; механизма му на извършване, който сочи като пряк извършител на деянието от което са настъпили неблагоприятните последици за ЗС Л. П. служител на [фирма] в очевидно малък търговски обект в [населено място], обл.Р. /макар и действително ЕТ да е под структурата на дружеството- жалбоподател по отношение на процесната заявка;/ обективната икономическа обстановка в страната и стандарта на живот, липсата на данни за добро имуществено състояние на дружеството, вкл. и при съобразяване с отегчаващите отговорността обстоятелства, отчетени от КЗЛД в оспореното решение, мотивират съда да отмени оспореното решение в частта му на наложената с него имуществена санкция на жалбоподателя за сумата над 3000 лева, като прекомерна.

При този изход на спора, частично основателни са исканията на жалбоподателя и ответника за присъждане на разноски/ чл.43, ал.1 чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ/, поради което съдът присъжда на [фирма] сумата в размер на 25 лева от заплатената държавна такса, съразмерно на основателната част от жалбата, а на ответника сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство, съразмерно на неоснователната част от жалбата.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, предл.3-то, Административен съд София-град, II отделение, 23 състав:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на [фирма], Решение №ППН-01-444/2019 г. от 25.08.2020 г. на Комисията за защита на личните данни, В ЧАСТТА МУ по т.3 относно размера на наложената на [фирма] имуществена санкция ЗА СУМАТА НАД 3000 /три хиляди/ лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни, с адрес: [населено място], [улица] да заплати на [фирма], представлявано от К. И. Х. с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк][жилищен адрес] сумата в размер на 25

/двадесет и пет /лева разноски за съдебното производство, съразмерно на основателната част от жалбата.

ОСЪЖДА [фирма], представлявано от К. И. Х. с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк][жилищен адрес] да заплати на Комисия за защита на личните данни с адрес: [населено място], [улица], сумата от 100.00 /сто/ лева, съразмерно на неоснователната част от жалбата.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: